

ת"פ 15377/01/15 - מדינת ישראל נגד בר דהן

בית משפט השלום בקרית
ת"פ 15377-01-15 מדינת ישראל נ' דהן

בפני
כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד
בר דהן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 13.12.14 תקף הנאשם את המתלונן, בכך שהטיח בראשו כוס וגרם לו חבלות של ממש, אשר התבטאו בחתכים מרובים ושטחיים בפנים.

2. בשל גילו הצעיר הופנה הנאשם לשירות המבחן. בתסקיר שהוגש נסקרו תולדות חייו של הנאשם - בחור צעיר כבן 21, נעדר עבר פלילי. ביחס להתייחסותו לעבירה, נטה הנאשם למזער את חלקו ואחריותו וטען להגנה עצמית. עם זאת שירות המבחן ראה סיכויי שיקום בעניינו ויכולת להיתרם מהליך טיפולי ולאור כך המליץ על העמדתו במבחן בצירוף צו של"צ.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בתסקיר, סברתי שמסקנת שירות המבחן מוקדמת וכי ראוי לקבל תסקיר משלים ביחס לנאשם לאחר שיחל בהליך הטיפול. בין לבין הבהיר הנאשם כי אינו טוען להגנה עצמית והודאתו בעבירה מלאה. בתסקיר המשלים ציין שירות המבחן כי חל שינוי בהתייחסות הנאשם למעשיו וכן כי הוא החל לעבוד לאחרונה. שירות המבחן שילב את הנאשם בתכנית המיועדת לעוברי חוק צעירים והוא הספיק עד כה ליטול חלק בשלושה מפגשים מתוך שלושים. בתקופת הדחייה התרשם שירות המבחן כי הנאשם מבטא רצון להיתרם מההליך ומתפקד בו כראוי. לאור כך צוין כי יש בהליך להפחית את הסיכון להישנות עבירה ושוב הומלץ על העמדתו בצו מבחן בתוספת צו של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה ציין את חומרת העבירה ואת החבלות שנגרמו למתלונן. נטען כי הערך המוגן שבבסיס העבירה הוא שלמות גוף האדם ונסיבות העבירה חמורות, בשל העובדה שבוצעה במועדון לילה בשעת לילה מאוחרת. ביחס לחומרת הפגיעה במתלונן צוין כי המתלונן לא נזקק לטיפול רפואי ואין בידי המאשימה כל מסמך רפואי. ביחס למתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה, נטען כי יש להעמידו על 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר וכי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בגדרו. עוד נטען כי באם יחליט בית המשפט לנקוט דרך שיקומית, ראוי להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות.

4. ב"כ הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם ואת עברו הנקי. נטען כי הנאשם הודה במסגרת הסדר שכלל תיקון משמעותי בכתב האישום וכי שירות המבחן הגיש תסקיר חיובי על אודותיו ולכן אין הצדקה במיצוי הדין עמו, אלא נכון לסייע בשיקומו. ביחס למתחם הענישה ציין הסנגור כי הוא עומד על עונש מאסר בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר, אך בנסיבות המקרה ראוי לחרוג ממנו ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

5. הנאשם ציין כי הוא מצטער על האירוע. עוד ציין הנאשם כי הוא מעוניין בהליך הטיפול וכי הוא עובד מידי יום עד שעות הערב.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם הענישה ההולם את העבירה שעבר הנאשם. זאת יש לעשות בהתאם לעקרון המנחה בענישה, שהוא הלימה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ויתר השיקולים כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם נכון לחרוג ממנו, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

7. **הערכים המוגנים שנפגעו:** במקרה זה, כבכל עבירת אלימות, נפגעו בשל העבירה, הערכים שעניינם זכות המתלונן לשלמות גופו, כבודו וביטחונו.

8. **נסיבות ביצוע העבירה:** לא נטען לתכנון מוקדם ומעובדות כתב האישום ניתן להבין שמדובר היה באירוע ספונטני. עם זאת, מדובר בשימוש בכלי פוגעני אשר פוטנציאל הנזק בו משמעותי. למרבה המזל המתלונן לא נפגע באורח קשה ולפי טיעוני המאשימה לא נזקק כלל לטיפול רפואי. ממילא לא נטען לנזק קבוע שלא החלים.

9. **מדיניות הענישה:** בתי המשפט קבעו פעם אחר פעם כי ראוי להחמיר בעונשם של אלו הנוקטים אלימות לפתרון

סכסוכים. ראו:

"למותר להכביר מילים אודות חומרתן של עבירות אלימות, הפוגעות בערכים חברתיים נעלים, ובראשם חיי אדם ושלמות הגוף. בית משפט זה נתן דעתו, ולא אחת, על הצורך לעקור מן השורש את "תת-תרבות הסכין", תוך הפעלת אמצעי ענישה אשר ישמשו הרתעה לרבים מפני נקיטה באמצעים אלימים כדי לנהל סכסוכים ... האמור מקבל משנה תוקף כאשר מדובר בנקיטה באמצעים אלימים העלולים לגרום לפציעות קשות ביותר, כמו במקרה שלפנינו, ואף לתוצאות קטלניות" (ע"פ 4813/15 מוכלס פלאח נ' מדינת ישראל (22.3.16)).

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים אפנה לפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.15) נידון עניינו של נאשם שהיכה אחד באמצעות חפץ חד בראשו ופצע אותו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשים והטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל חרף המלצת שירות המבחן לשל"צ בשל סיכויי שיקום. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וכך גם בית המשפט העליון אשר ציין כי "בדין גזר בית משפט השלום על המבקש עונש מאסר לריצוי באחורי סורג ובריה ואין כל הצדקה בנסיבות העניין להמיר את העונש למאסר שירוצה בעבודות שירות".

ברע"פ 5675/15 **ולדימיר רדאוש נ' מדינת ישראל** (24.8.15) אושר עונש של 8 חודשי מאסר על נאשם אשר הכה אחר בראשו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו לחתך מדמם.

ברע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) אושר עונש של 9 חודשי מאסר לנאשם אשר שבר בקבוק על ראשו של אחר ולאחר מכן הטיחו בפניו וגרם לו חתך באורך 10 ס"מ.

בע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי** (22.3.10) נידון עניינו של נאשם שהטיח בקבוק זכוכית בראשו של אדם וכן גרם באמצעות שבר הבקבוק חתכים בפניו של אחר. בית המשפט המחוזי ראה להסתפק בענישה שיקומית חרף חומרת המעשה והטיל עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שציין כי מדובר במקרה חריג, בשל הליך שיקומו המתקדם של המערער וכי מדיניות הענישה במקרים מסוג זה היא "מאסר מרתיע מאחורי סורג ובריה".

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינינו, נע בין 4-18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. קביעת עונשו של הנאשם מציבה מספר שיקולים מנוגדים. המעשה בגינו נותן הנאשם את הדין חמור ואך בנס לא הסתיים בפגיעה משמעותית בנאשם. פוטנציאל הנזק הוא העומד בבסיס החומרה חרף העובדה שבסופו של דבר

הסתיים האירוע ללא פציעה משמעותית. מנגד, מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, אשר היה כבן 19 בעת ביצוע העבירה. הנאשם מצוי אפוא בקבוצת הגיל של "בגירים צעירים" לגביהם צוין כי יש "לייחס משמעות לגילו של נאשם, להתפתחותו, לבשלותו ולפוטנציאל השיקומי שלו בעת גזירת עונשו" (ע"פ 2420/15 אבטליון אברהם נ' מדינת ישראל (29.11.15)).

13. כאמור, עברו של הנאשם נקי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. שליחתו של נאשם זה, בגילו הצעיר, למאסר מאחורי סורג ובריח, לראשונה בחייו, הוא עונש קשה וחמור, אשר הגם שהוא תואם את חומרת המעשה, הוא אינו תואם בהכרח את נתוני האישיים של העושה. בעניינם של צעירים ראוי גם להביא במנין השיקולים את השפעותיו השליליות של בית המאסר אל מול התועלת החברתית שניתן להשיג מהליך שיקום מוצלח של צעיר ללא עבר פלילי. למחקרים בדבר השפעות האפקט הקרימינולוגי על אסירים (כלומר השפעת המאסר על דפוסי התנהגות וחשיבה של עבריינים) ראו **דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים**, בראשות השופט ד. דורנר (2015).

14. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא רצון לשינוי בחייו וכי הוא בעל יכולת להיתרם מהליך טיפולי שיקומי. המלצה זו של שירות המבחן מקיימת את הדרישה לסיכויי שיקום ממשיים כנדרש בסעיף 40ד' לחוק העונשין. כידוע שירות המבחן הוא גוף מקצועי האמון של שיקום נאשמים. מובן כי בית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצותיו, שכן שיקוליו של שירות המבחן צרים מאלו הנשקלים על ידי בית המשפט בעת גזירת הדין. ואולם, במקרה זה סברתי כי המלצת שירות המבחן - בעיקר בכל הנוגע להימנעות מעונש מאסר - ראויה. אציין כי ההמלצה כוללת צו מבחן לתקופה ארוכה של 18 חודשים וברי כי אם לא יתמיד הנאשם בהליך השיקומי ניתן יהיה לשוב ולהענישו. הנאשם אינו מסיים אפוא את עניינו כיום, אלא מתחיל דרך שיקומית ארוכה וקשה, אשר אם יצליח בה תהיה בכך תועלת לנאשם ולציבור כאחד. הבאתי גם בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. אמנם כתב האישום הוגש במהירות רבה, והימשכות ההליכים נובעת בעיקר מבחינת עניינו של הנאשם בשירות המבחן, ואולם עדיין ראוי להביא בחשבון כי חלפו שנתיים מאז ביצוע העבירה, תקופה משמעותית במהלכה תפקד הנאשם כראוי בחברה.

15. התלבטתי אם ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל למצער מאסר קצר בעבודות שירות. לאחר שקילה בנושא, ראיתי להימנע מעונש זה בשל כך שראיתי חשיבות רבה בהמשך עבודתו של הנאשם, וכי עונש בעבודות שירות עלול למנוע ממנו להמשיך בעבודתו. לאור כך, אחרוג ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקומו הממשיים של הנאשם ואסתפק בעונש של של"צ, אך בהיקף רחב יותר מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן. ודוק: החריגה אינה רק על מנת שלא לפגוע בעבודת הנאשם, אלא בשל סיכויי שיקומו, תוך הבנה כי חריגה מתונה יותר עלולה לסכל את שיקומו, בשל פגיעה בעבודתו.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום, כל עבירת אלימות פיזית

כלפי גופו של אדם.

ב. פיצוי למתלונן (ע"ת 3) בסך 7000 ש"ח.
הפיצוי ישולם עד יום 1.1.17 במזכירות בית המשפט. המאשימה תיידע את המתלונן בדבר החלטתי ותמציא למזכירות את פרטי חשבון הבנק שלו.

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים. מובהר לנאשם כי אם לא יקיים את הוראות שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהענישו ענישה נוספת.

ד. צו של"צ בהיקף של 150 שעות על פי התכנית שפירט שירות המבחן. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את הצו כנדרש, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהענישו ענישה נוספת.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום

ניתן היום, כ"א חשוון תשע"ז, 22 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.